

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування

РЕШЕТНЯК КАТЕРИНА ОЛЕГІВНА

**МЕХАНІЗМИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА СУБ'ЄКТІВ
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

Миколаїв – 2020

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. В сучасному науковому уявленні громадське суспільство має важливі завдання, а саме змусити державу бути розсудливою, справедливою та бути ефективною і вносити інноваційні ідеї та впливати на реформаторські зміни. Громадськість є майже основною рушійною силою в більшості державотворчих процесах і являється посередником між державою і людиною. Саме спільноти не дають державі, з своїми тоталітарними замашками, роздавати людину як окрему особистість. Але і варто приділити увагу саме якими вони мають бути та визначити відповідальність, яка перед ними ставиться. А держава виступає гарантом і захисником усіх недержавних організацій забезпечуючи автономне функціонування в організованих спільнотах, їх самостійності в управлінні справами, як власними так і громадськими. Це є запорукою того, що влада не буде закритою від суспільства, а управлінські рішення й загалом державна політика буде прийматись з урахування інтересів громадськості.

В нинішніх умовах українського суспільства є найбільш актуальнішими два завдання соціально-економічного розвитку, а саме:

- завдання перше – приведення у відповідність державного управління та його удосконалення використавши світові досвіди, такі як управлінські діяння Європейського співтовариства;

- завдання друге – розвиток та реформування громадського суспільства, що дасть можливість удосконалити державне управління, що вимагає участі громадськості в обговореннях та управлінських рішеннях.

Враховуючи вищесказане мається за необхідне проведення всебічного аналізу даної проблеми. За мету ставитися розгляд шляхів вирішення щодо вдосконалення механізмів спільної взаємодії влади і громадськості таких, як організація максимальної можливості для інформування населення, аудіювання діяльності органів влади на вирішення проблем, що поставлені перед ними та інше.

Питання присвячені проблемам взаємодії органів влади та суб'єктів громадянського суспільства розглядалися багатьма дослідниками. У нашій праці ми опирались на дослідження як зарубіжних дослідників Габермаса Ю., Дарендорфа Р., Пеннінгтона М., Фергюсона А., Хабермаса Ю., Ховарда М., так і вітчизняних Айрапетяна М. С. Білокопитова Д. В., Біденко Ю. М., Бусола О., Висоцької О. М., Головка А.А., Голуб'як Н., Дація Н. В., Дзьобаня О. П., Дудкф О. С., Емельянова Г. В. та інші.

Проте ці праці не розкривають механізми взаємодії органів влади та суб'єктів громадянського суспільства в Україні, чому й присвячене дана магістерська робота. Таким чином, актуальність проблеми магістерської роботи не визиває сумніву.

Мета і завдання. Метою роботи є обґрунтування з теоретичної точки зору та розроблення рекомендацій з практичної сторони з оптимізації механізму взаємодії органів влади та суб'єктів громадянського суспільства в теперішньому часі суспільно-політичних перетворень.

Окреслена мета зумовлює необхідність вирішення таких завдань:

- охарактеризувати теоретичні дослідження взаємодії органів державної влади з громадянським суспільством;

- проаналізувати організаційно-правові взаємовідносини між органами державної влади та суб'єктами громадянського суспільства;
- визначити переваги використання міжнародного досвіду взаємодії між органами державної влади і громадянським суспільством та його використання в Україні;
- обґрунтувати шляхи вдосконалення взаємодії між органами державної влади та громадянським суспільством.

Об'єкт дослідження – взаємодія органів влади з суб'єктами громадянського суспільства.

Предмет дослідження – механізми взаємодії органів влади та суб'єктів громадянського суспільства в теперішніх умовах .

Методи дослідження. Для отримання результатів дослідження та досягнення даної мети було використано в комплексі загальні і спеціальні методи, а саме:

- порівняльного аналізу, що дало можливість визначити тенденцію розвитку та становлення громадського суспільства в європейських країнах, порівняння українських релігій з закордонним досвідом;
- системного аналізу, що дало можливість дослідити саму суть взаємодії громадського суспільства з різноуровневими органами влади;
- комплексного аналізу, що сформулювало висновків та визначень з науковим підходом;
- моделювання визначило напрямки для оптимізації механізмів їхньої взаємодії;
- структурно-функціональний аналіз, що спомогло дослідити організаційно-правове забезпечення механізмів їх взаємодії.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає в тому, що в роботі надано пропозиції, з врахуванням досвіду європейських країн, щодо розробці та оптимізації рекомендацій для встановлення рівноправного колоквиуму влади й громадського суспільства, як партнери.

Обґрунтовано, що впровадження демократичних принципів, таких як прозорість та відкритість на всіх владних рівнях, посилює участь громадськості в управлінні державою та є новим механізмом взаємодії між владою й суспільством.

Також в дослідженні запропоновано теоретичні засади саме взаємодії влади та суб'єктів громадського суспільства.

Практичне значення за результатами дослідження, які були встановлені в магістерській роботі визначено яким чином необхідно створити сприятливі умови для покращення відношень між владою та громадським суспільством, де за основу взято залучення громадськості в прийнятті управлінських рішень та в державотворенні. Результати можуть використовуватись при роботі з суб'єктами громадського суспільства. Також матеріал магістерської роботи, головні висновки, практичні рекомендації можуть бути використані при викладанні курсів зі спеціальності «Публічне управління»

Структура роботи відповідає визначеним цілям та встановленим завданням. Склад магістерської роботи сформовано із вступу та 3 розділів, висновку та використаної літератури. Обсяг роботи разом становить 93 сторінки.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У першому розділі «Теоретичні основи дослідження взаємодії органів державної влади з громадським суспільством» досліджені проблеми громадянського суспільства в категоріальному апараті науки державного управління; роль політичних партій в процесі взаємодії органів влади й громадянського суспільства, та вплив економічних умов на розвиток громадянського суспільства.

Підрозділ 1.1. «Громадянське суспільство в концептуальному апараті науки державного управління» присвячений аналізу протилежності позиції за змістом поняття щодо формування та функціонування громадського суспільства у вітчизняної та зарубіжній науці.

Охарактеризована значна кількість підходів щодо визначення громадянського суспільства та його інтерпретацій, а саме використавши аналіз процесів розвитку громадських рухів і об'єднань в Сх. Європі за період з 1980 по 2000 роки, де науковці визначили основні ознаки, що характеризують суб'єкти громадянського суспільства і різницю від других соціальних груп. можливість визначити різницю між суб'єктами громадянського і негромадянського суспільства (табл.1.1).

А також показані відмінності між громадськими організаціями та громадськими рухами (табл.1.2).

Таблиця 1.1

Відмінності між суб'єктами громадянського та не громадянського суспільства

Суб'єкти негромадянського суспільства	Суб'єкти громадянського суспільства
Закритість, таємні організації	Прозорість, відкриті організації
Структури, підпорядковані інтересам окремих осіб / груп осіб	Служіння громадянам і суспільству
Вертикальні, ієрархічні структури	Горизонтальні структури управління
Антидемократичні, не толерантні структури	Толерантні, прийняття рішень та сама діяльність має демократичний, дорадчий характер
Законодавчо не оформлений статус діяльності, інколи вона може виходити за межі закону	Законодавчо захищений простір діяльності

**Відмінності між громадськими організаціями
та громадськими рухами**

Властивості	Громадські організації	Громадські рухи
<i>Цілі</i>	Обмежені інтересами окремих соціальних груп	Більш глобальні, стоять на захисті інтересів суспільства
<i>Засоби</i>	Помірні, обмежені	Часто конфронтаційні
<i>Структура</i>	Формалізовані, з власною розвиненою організацією	Розмиті
<i>Активісти</i>	Небагато, професійні	Велика соціальна база

Зроблено висновок, що з точки зору теорії громадянського суспільства, центральним завданням будь-якої громадської організації є захист інтересів певних соціальних груп. Отже, успіх соціальних рухів полягає не у досягненні власних цілей, а у задоволенні потреб та інтересів учасників, що є причиною участі в певному соціальному русі. Тому соціальні рухи є важливою частиною системи учасників громадянського суспільства.

У підрозділі 1.2. «Роль політичних партій у взаємодії органів влади та громадянського суспільства» розкрита сутність формування сприятливих правових, політичних та інформаційних умов для розвитку українського громадянського суспільства, та визначена вирішальна роль у цьому процесі політичних партій.

З'ясовано, що завдяки розвитку інформаційних технологій та використанню нових інструментів, використання інформаційних систем та телекомунікаційних мереж для вдосконалення професійного спілкування політичних партій, відкритість та прозорість можуть підвищити рівень довіри до уряду та політичних партій.

Доведено, що політичні партії є невід'ємною частиною демократичної політичної системи, тому що завдяки партіям забезпечуються функції законодавчої та виконавчої влади (табл. 1.3.).

Таблиця 1.3

**Основні функції політичних партій
за умов використання новітніх технологій**

Функції	Напрями комунікації	Цільова аудиторія	Повідомлення
<i>Максимальне залучення електорату</i>	Трансляція згори вниз	Виборці	Від керівника політичної партії
<i>Максимальна соціалізація</i>	Зверху вниз	Виборці (цільові групи)	Від керівника політичної партії
<i>Внутрішньопартійна демократія</i>	Мережа, Знизу до гори	Члени партійної організації	Статут політичної партії
<i>Участь у розробленні політичного курсу</i>	Згори вниз, знизу вгору	Цільові групи	Програма партії

Зроблено висновок, що партії виконують багато функцій, необхідних для загального функціонування громадянського суспільства. Вони встановлюють зв'язки між громадянами, їх представниками та владою, тому важко уявити, як би працювала демократична політична система без будь-яких політичних партій. Через успішне виконання всіх функцій політичні партії заохочують громадян підтримувати уряд та демократичні політичні системи в цілому, стимулюючи тим самим формування громадянського суспільства.

У підрозділі 1.3. «Вплив економічних умов на розвиток громадянського суспільства» показано, що економічний розвиток залежить від взаємодії громадянського суспільства з підприємствами, фінансовими та промисловими групами та асоціаціями.

Обґрунтовано, що учасники громадянського суспільства мають широкий спектр впливу, включаючи політику, економічні відносини та місцеву автономію. Також встановлено напрямки впливу такі, як на державу і органи державної влади та на демократизацію економіки.

Визначено, що для забезпечення якості своїх функцій держава повинна сьогодні підтримувати розвиток суб'єктів громадянського суспільства та надавати їм найбільшу підтримку. Громадянське суспільство надзвичайно важливо для демократизації всіх сфер життя, оскільки за відсутності громадянського суспільства громадяни, які можуть відкрито обирати власні уподобання та поважати власні обов'язки та права інших, не можуть вільно обмінюватися думками. Чим більше розроблена тема громадянського суспільства, тим легше громадянам захищати свої інтереси. Чим більше можливостей громадяни мають для самореалізації в усіх сферах суспільного життя, тим менший ризик порушення політичної влади з боку тієї чи іншої установи чи особи.

Доведено, що підтримка інститутів громадянського суспільства може мати різні форми: від дозволу їх представникам працювати з органами влади в дорадчих комітетах та дорадчих радах до надання замовлень громадських організацій для реалізації певних соціальних проектів, планів та послуг.

У другому розділі «Інтерактивний механізм взаємодії між державними установами та громадським суспільством» проаналізовано взаємовідносини між владою та суб'єктами громадянського суспільства, та використання міжнародного досвіду для налагодження взаємодії між владою та суспільством в Україні.

У підрозділі 2.1. «Аналіз організаційно-правових взаємовідносин між органами державної влади та суб'єктами громадянським суспільства» визначено, етапи взаємодії між українською владою та громадянським суспільством за допомогою організаційному та юридичному забезпеченню.

З'ясовано, що з моменту проголошення Україною незалежності різні суспільні рухи почали активно розвиватися. Причин цього процесу багато, найголовніша з них - збільшення прав і свобод громадян та зменшення контролю держави за соціальними процесами.

Визначено, що законодавча база для розвитку громадянського суспільства вже давно не відповідає соціальним вимогам. Тому з метою наближення українських законів до європейських стандартів у березні 2012 року парламент України прийняв «Закон про громадські об'єднання». Громадське об'єднання в цьому законі визначає об'єднання фізичних осіб (громадські організації) та юридичних осіб (публічні об'єднання) у

приватне право. Його метою є захист прав і свобод та задоволення населення, включаючи економічні, соціальні, культурні, екологічні та інші інтереси.

У підрозділі 2.2. *«Міжнародний досвід взаємодії між органами влади і громадянським суспільством та його використання в Україні»* показано, що держава може зосередитись на інших завданнях і визначити конкретні напрямки діяльності суб'єктам громадянського суспільства, виходячи з його спрямування. Звичайно, відносини між владою та суб'єктами громадянського суспільства повинні визначатися та регулюватися відповідними законами та нормативними актами.

У той же час для формування та розвитку цих відносин потрібні свідомі та комерційні партнерські відносини між усіма сторонами, зацікавленими у сталому розвитку соціальної сфери та національної економіки, а також у зростанні якості життя громадян.

У третьому розділі *«Шляхи вдосконалення взаємодії органами державної влади та громадським суспільством»* обґрунтовані правові основи і напрямки модернізації органів самоорганізації населення, як інституту муніципальної демократії, сформулювати конкретні пропозиції щодо модернізації організаційно-правових форм муніципальної демократії.

У підрозділі 3.1. *«Органи самоорганізації населення – інститут муніципальної демократії: правові основи і напрямки модернізації»* визначено, що основні принципи організації участі громадськості це :

- встановлення точних цілей;
- забезпечення умови зворотного зв'язку;
- вибір плану або альтернативного плану;
- забезпечення умови для активної участі громадськості на всіх етапах прийняття управлінських рішень;
- створення умови, що дають змогу учасникам брати участь у дискусіях та приймати відповідні управлінські рішення в найбільшій мірі;
- забезпечення повністю відкритою та повною інформацією та тренінги щодо взаємодії з громадськістю;
- відкритість та керованість процесу участі громадськості та здатність лише ставити реалістичні цілі;
- використання структури методології якості для організації процесу та контролю його результатів .

Обґрунтовано, що національні стратегії повинні посылатися на основну цінність відносин між демократичними країнами та громадянським суспільством, оскільки формування такого суспільства є основою демократії, і воно прагне створити належні умови та бізнес для ефективної взаємодії між владою та громадянським суспільством для оновлення та модернізації України.

У підрозділі 3.2. *«Налагодження співпраці у взаємовідносинах між органами державної влади та громадянським суспільством»* показано, що лише за умови сталого розвитку політичної культури та формування національної концепції, властивої всьому українському суспільству, можна здійснити ґрунтовні зміни у процесі взаємодії громадянського суспільства та уряду. За наявності такого процесу можливий перехід до сучасних демократичних стандартів відносин між владою та державним сектором. Це

трудомісткий і складний процес, який є не лише одностороннім, але й вимагає від діючих керівників країни (в особі всіх рівнів влади) та громадськості взаємних кроків.

ВИСНОВКИ

Магістерська робота вирішує тематичну наукову проблему, включаючи теоретичну перевірку та розробку практичних пропозицій щодо оптимізації механізму взаємодії між владою та громадянським суспільством у сучасних соціально-політичних переходах. Результати дослідження дозволяють зробити наступні висновки:

1. Певно, що протягом останніх кількох століть явище «громадянського суспільства» було предметом уваги дослідників. Завдяки зусиллям багатьох науковців основні характеристики громадянського суспільства можна визначити як: вільні чоловічі асоціації, які мають і розуміють свої громадянські права та обов'язки; профспілки людей, об'єднані на основі спільних інтересів; здатні діяти разом для захисту та захисту своїх власних Індивідуальна асоціація прав.

Слід зазначити, що в сучасній науковій традиції громадянське суспільство розуміється не лише як пасивний об'єкт впливу, тобто мережа громадських суб'єктів та структур, але й як активний учасник соціального та політичного життя, що має самоорганізацію. І самодисципліна.

У системі відносин "влада - громадянське суспільство" кожен елемент надзвичайно важливий для успішного функціонування іншого елемента. Як показав досвід розвинених країн, найбільш ефективно функціонування системи відбувається в умовах, що регулюють демократичні принципи та інтерактивні стандарти.

Говорячи про вплив громадянського суспільства на економічний процес, варто зазначити, що необхідно запровадити принципи змови та розвитку кооперативу між окремими підприємствами та різними учасниками економічного розвитку; забезпечити баланс інтересів між роботодавцями та найманими працівниками та зменшити глобальний Негативний вплив глобалізації на економічний процес.

2. Можна підтвердити, що різноманітність функцій політичних партій свідчить про те, що вони проникають у суспільство і поширюються на різні соціальні явища. Тому партія є посередником між суспільством та владою. Певні аспекти політичного процесу розкривають взаємодію суспільства, політики, управлінських структур та відносин, тобто як суспільство формує державу та її інститути, а держава в свою чергу впливає на суспільство. З точки зору внутрішнього змісту, політичний процес представляє техніку здійснення влади. Це сукупність незалежних локальних взаємодій з певними конкретними цілями та пов'язаними з інтересами суб'єктами, структурами та організаціями для підтримки суб'єктів, що мають владу управління.

Важливою роллю громадянського суспільства в сучасних умовах є розвиток демократичної політичної культури та культури управління, які слід поширити на економічні та соціальні системи. Що стосується державного управління, то важливими функціями громадянського суспільства є:

- забезпечити належний демократичний контроль за діяльністю влади,
- зміцнити колективну довіру та толерантність суспільства;
- генерувати нову політику, громадських лідерів, активістів;
- сприяти розвитку самоорганізації населення;

– сформувати та реалізувати державну політику, спрямовану на збільшення участі громадянськості.

3. Висновок, зроблений в результаті аналізу, полягає в тому, що, хоча законодавча база поступово вдосконалюється, а уряд приділяє все більше уваги розвитку громадянського суспільства, такі проблеми все ще існують:

Відсутність державної фінансової підтримки суб'єктів громадянського суспільства;

– компетентні відомства на всіх рівнях не готові до рівного діалогу з громадськими організаціями;

– неурядовим організаціям заборонено надавати адміністративні та соціальні послуги на місцевому рівні.

Окрім питань, пов'язаних з недосконалою законодавчою базою та взаємодією з державними органами, у громадянському суспільстві також є такі питання:

– роз'єднаність організацій, що працюють в одній або суміжних галузях;

– відсутність розроблених форм обміну практичним досвідом;

– відсутність удосконаленої системи навчання персоналу громадських об'єднань.

Місцева влада характеризується бюрократизмом, політизацією та конфіденційністю. Вони не бажають налагоджувати стосунки з неурядовими організаціями та організаціями, що займаються рівноправністю, і не бажають концентруватися на виконанні наказів центральної влади, а не на потребах та інтересах громадян. Рівень використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій також є незадовільним. Як результат, НУО лише ділились своїми рішеннями, не залучаючи громадськість до процесу розвитку. Потенціал громадських рад та установ соціальних партнерів також не в повній мірі реалізований.

4. Загалом, можна сказати, що правильне впровадження демократичних принципів демократії, прозорість та відкритість управління при реалізації державної політики на всіх рівнях можуть стати новим механізмом взаємодії при розробці та реалізації державної політики та управлінських рішень. Посилюючи участь громадянськості. Насправді громадськість повинна бути головним джерелом і всебічним предметом управлінських рішень

Він також повинен відображати детальне регулювання права громадян на об'єднання та межі впливу цих об'єднань на прийняття та реалізацію управлінських рішень. Правова база повинна містити правила щодо інформаційної діяльності, щоб забезпечити задоволення потреб та інтересів громадянськості та / або їх об'єднань, забезпечуючи тим самим, що громадськість використовує відкритість уряду.

Щоб забезпечити кращу реакцію та більшу гнучкість влади у майбутньому, необхідні подальші зусилля щодо оптимізації процесу прийняття управлінських рішень шляхом систематичної участі громадянськості та розподілу відповідальності між державами. Уряд і суспільство.

5. Сучасна реальність змішаної війни в Україні значною мірою визначає загальне вивчення ролі суб'єктів громадянського суспільства у забезпеченні стабільності та загального добробуту. Громадяни та їх об'єднання разом з владою повинні активно реагувати на ризики, спричинені швидким розповсюдженням правдивої та недостовірної інформації про новітні технології та тенденції в суспільстві, що загрожує соціальній та політичній стабільності.

Науковий аналіз процесу участі державного сектора показує, що країні терміново потрібна державна допомога для забезпечення стабільності інформаційного простору. Цей вид допомоги може бути відображений у всіх аспектах: у діяльності громадських об'єднань, волонтерів, аналітичних центрів, ЗМІ, відеоблогерів та користувачів соціальних мереж. Посилення зусиль щодо створення ефективного механізму взаємодії між громадянським суспільством та урядом має стати відповіддю на сучасні інформаційні загрози та одним із пріоритетів уряду та громадськості.

АНОТАЦІЯ

Решетняк К.О. Механізм взаємодії органів влади та суб'єктів громадського суспільства. – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2020.

В магістерській роботі охарактеризована сутність шляхів вирішення щодо вдосконалення механізмів спільної взаємодії влади і громадськості таких, як організація максимальної можливості для інформування населення, аудіювання діяльності органів влади на вирішення проблем, що поставлені перед ними та інше, а саме оптимізації механізму взаємодії органів влади та суб'єктів громадянського суспільства в теперішньому часі суспільно-політичних перетворень.

Розкрита сутність процесу участі державного сектора та показує, що країні терміново потрібна державна допомога для забезпечення стабільності інформаційного простору. Цей вид допомоги може бути відображений у всіх аспектах: у діяльності громадських об'єднань, волонтерів, аналітичних центрів, ЗМІ, відеоблогерів та користувачів соціальних мереж. Посилення зусиль щодо створення ефективного механізму взаємодії між громадянським суспільством та урядом має стати відповіддю на сучасні інформаційні загрози та одним із пріоритетів уряду та громадськості.

З'ясовано, що необхідно створити сприятливі умови для покращення відношень між владою та громадським суспільством, де за основу взято залучення громадськості в прийнятті управлінських рішень та в державотворенні.

Обґрунтовано та зроблено висновок, що країні терміново потрібна державна допомога для забезпечення стабільності інформаційного простору. Цей вид допомоги може бути відображений у всіх аспектах: у діяльності громадських об'єднань, волонтерів, аналітичних центрів, ЗМІ, відеоблогерів та користувачів соціальних мереж. Посилення зусиль щодо створення ефективного механізму взаємодії між громадянським суспільством та урядом має стати відповіддю на сучасні інформаційні загрози та одним із пріоритетів уряду та громадськості.

Ключові слова: органи влади, громадське суспільство, громадський рух, громадські об'єднання.

SUMMARY

Reshetnyak KO Mechanism of interaction between authorities and civil society actors. - On the rights of the manuscript.

Master's thesis for the degree of "master". Petro Mohyla Black Sea National University. - Mykolaiv, 2020.

The master's thesis describes the essence of solutions to improve the mechanisms of joint

interaction between government and the public, such as the organization of maximum opportunities for informing the public, listening to the authorities to solve problems and more, namely optimizing the mechanism of interaction between authorities and sub objects of civil society in the present time of socio-political transformations.

The essence of the process of public sector participation is revealed and shows that the country urgently needs state aid to ensure the stability of the information space. This type of assistance can be reflected in all aspects: in the activities of public associations, volunteers, think tanks, the media, video bloggers and social network users. Strengthening efforts to create an effective mechanism for interaction between civil society and government should be a response to current information threats and one of the priorities of the government and the public.

It was found that it is necessary to create favorable conditions for the improvement of relations between the government and civil society, which is based on public involvement in management decisions and state-building.

It is substantiated and concluded that the country urgently needs state aid to ensure the stability of the information space. This type of assistance can be reflected in all aspects: in the activities of public associations, volunteers, think tanks, the media, video bloggers and social network users. Strengthening efforts to establish an effective mechanism for interaction between civil society and government should be a response to current information threats and one of the priorities of the government and the public.

Keywords: authorities, civil society, public movement, public associations.